

Jan Campbell: Svět po 19. Sjezdu KS ČLR

Dovolte mi na začátku příspěvku, který má v plném písemném objemu cca 12 400 znaků, krátce připomenout historii a vlastní zkušenost z doby, kdy jsem přednášel na univerzitě smíšené skupině studentů, z nichž několik byli Číňané. Současně si dovoluji sdělit hlavní části referátu pro orientaci: Po krátkém historickém exkursu od doby zrození čínského snu bude následovat stručná formulace tří hlavních výsledků 19. Sjezdu KS ČLR, včetně vojenského, vzdělávacího, včetně problematiky spojené s mladou generací a geopolitického aspektu ve vztahu ČLR s Ruskou federací a USA.

Vědomě, z časových důvodů, se nebudu věnovat politické, vzdělávací, obchodní a vojenské problematice ČLR ve vztahu k Indii, a tím i nepřímé problematice spojené se vztahem ČLR – Indie – Rusko. V části nazvané *Co nás rozděluje a co nás spojuje*, se zmíním krátce o aspektech migrace s krátkým srovnáním na základě dat, a o svobodě tisku, médií a cenzuře s doporučením, jak je možné se k tomuto problému postavit. Závěrečnou část jsem nazval: *Vítejte ve třetí éře ČLR*. Proč? Předpokládám, že většině to bude jasné po ukončení referátu.

Když se v zimě 2013 na Pekingských plakátových stěnách objevily první plakáty jemně nakreslených figurek s červenými tvářemi v barevném oblečení, jenom málokdo v Evropě a Rusku mi věřil, že ČLR vstoupila do další etapy reformačního procesu, který způsobí západně orientovaným guru bolení hlavy a více. Málokdo z veřejných činitelů Západu si dovolil konstatovat, že politické naděje Západu a jeho hospodářského systému nejsou životaschopné v prostředí, kde se zrodily, a nemohou být životaschopné ani v nově vznikajícím prostředí ČLR. Prostor totiž formuje.

Jednoduché obrázky, nový styl komunikace oprostěný od tradičních sloganů jasně definoval *čínský sen*. Netrvalo dlouho, a prakticky všude, včetně projevů politických a ministerských funkcionářů, i podnikatelů, bylo možné slyšet o čínském snu.

V listopadu 2012 zvolený generální sekretář Si Ťin-pching, ve svém první projevu v Národním muzeu, nechal bez ztráty času vědět svět, že nebyl zvolen jenom jako správce dědictví Mao Ce-tunga (1893 – 1976), ale i jako tvůrce nové éry ČLR.

Čínský sen byl již tenkrát viděn v obnově čínského národa a ve spojení s ostatním světem. Tím byly definovány prostředí a směr čínské vnitřní a zahraniční politiky, dovolující ČLR aktivně, ale ve svém stylu, vstoupit do dění na světové scéně.

Měl jsem možnost nejenom v té době, ale již dlouho před tím v 90 letech (když jsem se zabýval některými aspekty rozvoje ČLR ve spojení s postsovětskou Centrální Asií, Ruskem a EU) seznámit se s několika koncepty očekávaného vstupu ČLR na světovou scénu. Autory byli ruští a čínští politologové a vědečtí pracovníci. Německo se koncentrovalo na obchod a peníze, Brusel především na demokracii v Rusku a Centrální Asií, USA na struktury kontroly.

Jako tenkrát, tak i dnes, po 19. Sjezdu KS ČLR mohu s klidným svědomím konstatovat, že se nejedná o jednoduchou státní doktrínu. Čínský sen je podle mého hodnocení inteligentní komplexní obal, ve kterém jsou zabaleny komplexní politické a hospodářské reformy ČLR a s nimi spojené srozumitelné výzvy a ne vždy definované protiklady. Identifikace, definice a řešení protikladů patří pro každého z nás k největším výzvám a úkolům v životě .

Čas a prostředí realizace předešlé této vize jsou známé. Vize je vždy s ohledem na časový a obsahový faktor definována všeobecně. Co nemůže být definováno všeobecně, musí být definováno konkrétně na nižší úrovni. V dané situaci to jsou: 1) Upřesnění jednotlivých dílčích cílů tvořících vizi. 2) Metody, kterými má být těchto jednotlivých dílčích cílů dosaženo. 3) Kritické zhodnocení vybraných metod na správnost a jedinečnost, dovolující realisticky očekávat realizaci dílčích cílů a tím v konečném výsledku dosažení vize.

Tyto tři neznámé představují nejen pro interprety a analytiky usnesení sjezdu a změny stanov KS ČLR, ale i pro místní realizátory dílčích cílů vize, jejich kontrolu a politické vedení na všech úrovních, komplexní výzvy a rizika, která Si nemohl z objektivních důvodů definovat.

Pro snadnější představu a pochopení toho, co mám na mysli, dovoluji si nabídnout k zamyšlení zkratku nedávné politické historie. *Hu* (Jintao, 1942) bývalý Generální tajemník KS Číny, působil jako politický aparátčík nepružně. Jeho kolega *Wen* (Jiābǎo 1942) bývalý předseda vlády ČLR, působil podobně. Oba měli problém vyjít ze stínu předchůdce *Jiāng* (Zémín; 1926) bývalého generálního tajemníka KS a prezidenta ČLR. Proto *dědeček Wen*, jak se tenkrát kolovalo, mluvil deset let o nutnosti politických reforem. Samozřejmě nevím, zda je mohl, nebo nemohl prosadit, nebo zda je nechtěl začít vážně prosazovat. Výsledkem jeho působení ale došlo ke koncentraci potřeby reforem a následně i ke generační změně ve vedení: Za *Hu* byl zvolen *Si* (generální sekretář) za *Wen* byl zvolen *Li* (premiér).

Na tomto místě si dovoluji připomenout, že generační změnu doprovázející srovnání (například s Gorbačovem) a vysvětlení (přijetí západních hodnot) Západ nepochopil. Si nikdy nevyjádřil podporu Gorbačovským reformám již proto, že tyto reformy vedly k rozpadu SSSR a komunistického vedení. Jeho cílem bylo od zvolení do funkce generálního sekretáře KS ČLR posílit vedení KS a vyloučit situace a vývoj, který by se podobal vývoji v postsovětském Rusku. To vše bez extrémní korupce a extrémně nezákonného obohacení. Proto hned na začátku působení Si organizoval a realizoval protikorupční program.

V rámci jeho realizace bylo za pět let odstraněno a potrestáno vězením a trestem smrti, více než 1.3 milion zkorumpovaných úředníků a podnikatelů různých úrovní veřejného života. Včetně Čou Jung-kchang (Zhou Yongkang, 1942), šéfa Ministerstva veřejné bezpečnosti od roku 2002, bývalého čínského naftaře. Neznám statistiku obsahující počet odsouzených a potrestaných korupčníků z politiky a průmyslu v Rusku, nebo v české kotlině. Číslo je zcela zanedbatelné, proto jsou současné Rusko a ČR tam, kde jsou.

Vedle protikorupčního programu, jehož výsledky zveřejňuje čínská TV, byl zaveden program re-ideologizace strany a společnosti při současném posílení autority generálního sekretáře. Již z tohoto krátkého výčtu je zřejmé , že poradci a západní experti, kteří si dělali naděje na více - stranický systém, pluralismus a podobné západní vymoženosti v ČLR, patří do kategorie snílků, dobrodruhů a osobností, odmítajících uznat čínskou realitu.

ČLR si vybírá to nejvýhodnější, co nabízejí západní státy, právní reformy a interpretace práva ve světě. Podle mé skromné znalosti, ČLR nepřevzala ani větu z právních reforem současné ČR. Je to jeden z mnoha důvodů k zamyšlení. Již proto, že legislativní pole nabízí velké možnosti mladým právníkům – sinologům. Ignorování právního aspektu **se** totiž může přijít obejít draze ignorantům – obchodníkům, výzkumníkům a politikům.

Kromě toho, vnitropolitický a hospodářsko – právní vzestup ČLR od prvního zvolení Si bezpochyby osvětlí ještě mnoho dalších protikladů indikujících nemožnost přežití současného hospodářsko – politického a finančního systému, včetně západních virtuálních hodnot. Podle mého hodnocení situace, nemohou bez přehodnocení z této skutečnosti vyplývající komplexní výzvy a protiklady řešit současní a veřejnosti známí západní politici.

Ignoranti nemohou řešit výzvy a hodnotit určité formy vedení tzv. *tvrdou rukou* (někdy a některými zvané represe nebo cenzura), jako nutné ceny za jednu z mnoha etap obnovy a rozvoje společnosti (ČLR), protože nemají, a proto nemohou nabídnout adekvátní a pozitivní západní referenci jako příklad k následování.

Rozdvojená společnost, ve které žijeme, se nachází v kriticky nestabilním stavu. Je tomu proto, že akceptujeme mimo jiné typické pro rozdvojenou společnost nucení veřejnosti k absolutní tolerantnosti s pomocí neudržitelných tvrzení o svobodě jednotlivce, genderismu (kulturně vytvořených rozdílů mezi muži a ženami), migraci, nerozlišování mezi lidskými a občanskými právy, mantru o výhodách současného hospodářského systému (založeného na expanzivě a ne intenzivnosti), a podobné nesmysly. Než se krátce zmíním o smyslu a nesmyslu, nabízím k zamyšlení citát Dostojevského: *Není-li Boha, může člověk všechno. Všechno je dovoleno, jakmile rovnost duší před Bohem je vystřídána rovností pouhých nervových trásní před absolutní nulou, nicotou.* Je to právě nicota, která nedovoluje tvorbu veřejně akceptovatelných pozitivních perspektiv vývoje společnosti. V dějinách filozofie se někdy nicota ztotožňovala s nebytím. Jindy se nebytí chápalo jako abstraktnější kategorie než nicota. Spor o nicotu vznikl ve filozofii, jakmile vznikly počátky učení o bytí.

Tvorbu konceptů pozitivního perspektivního vývoje Západu omezuje také pokrytectví, destrukce hodnot a trvání na dogmatech. Například o klimatických změnách. Týkají se i ČLR a čínských politiků všech úrovní. Nejsou explicitně obsaženy v projevu Si. Jedná se o urgentní nutnost přechodu v porozumění procesů. Jinými slovy to, co svého času hlásil Churchill: *Bohatství státu představuje množství kvalitních lidí.*

Stát, který dovolil oddělit výchovu v rodině od vzdělání, a v němž jedna neúspěšná reforma vzdělání následuje další, tvoří prostředí, ve kterém není možné vychovávat kvalitní lidi. Kvalitní lidé rozumí obsahu slova státnost. K tvorbě státnosti stačí dvě reformy: (organická) finanční a vzdělávací. K destrukci státnosti stačí také dvě reformy: (neorganická) finanční a vzdělávací. Dostojevskij (1821- 1881) ve *Zločin a trest* (1866) píše: *Pýcha duše se částečně měří i tím, nakolik je a před čím je schopna projevit respekt a dobrotu. Vše (totiž) závisí od toho, v jakém prostředí se nachází člověk. Vše je prostředím, a sám člověk je nic.*

V tomto kontextu hodnotím výsledky 19. Sjezdu KS ČLR a nedostatek pozitivních referencí ze Západu, jeho neochotu k dialogu a respektování objektivních zákonů společenského a hospodářského vývoje. To vše ve spojení s narůstajícím počtem neřešených protikladů a

sociálního napětí nutí ČLR, potažmo Rusko a další státy k tomu, aby na základě znalosti archetypů svých kultur a hodnot, začaly působit na světové scéně po svém. Přitom je v zcela jedno, zda malá přítomnost kritického (tj. jasného) myšlení, pomalé změny systému politické, hospodářské a občanské kultury (ve smyslu národních hodnot) nepodporují stabilitu vývoje tak, jak si přeje vedení státu. Nestabilitu podporuje mj. neexistence všeobecně platné definice co je svoboda, co je demokracie a podobné, západem často násilně prosazované hodnoty.

Proto se dnes ČLR a Rusko snaží garantovat vnitřní stabilitu s pomocí vlády tzv. silné ruky a centrální moci. Argument, že režimy ČLR a RF ohrožují svět je mýtus a nesmysl. Mýtus nesdílí informace, nýbrž vyvolává prostřednictvím obrazů dojem hlubšího porozumění celku světa. Nesmysl zaplňuje místo nepoznané. Faktem je, že ČLR ani Rusko nikdy nepraktikovaly kolonizaci západního typu, a není podstatné, proč ji nepraktikovaly.

Komu se nelíbí argument, nebo vysvětlení je nedostačující, necht' se seznámí s dílem *Williama Shakespeara* (1564 – 1616). Ten krásně a jasně popsal archetyp chování západního člověka, tím i rozdíl mezi Západem a Východem. Nebo s knihou britského historika skotského původu *Niall Campbell Douglas Ferguson* (1964) *The West and The Rest* (ISBN 978-3-549-07411-4). Obohatit může i satirická novela o Číně nazvaná *Cat Country* (猫城记) z roku 1932. Autorem je *Lao She* (1899 – 1966, rozený Šu Čching-čchun), čínský spisovatel a dramatik mandžuské národnosti. Je považován za jednu z klíčových postav čínské literatury 20. Století. Jeho díla se vyznačují využitím živého pekingského dialektu čínštiny. Referuji o něm mimo jiné ve své knize *Souhlasu netřeba* (ISBN 978-300-052470-7). Kdo preferuje americké reference, může se seznámit s dílem etologa a behaviorálního vědce, známého pro svá studia hustoty obyvatelstva a jejího vlivu na chování, *John Calhoun* (1917 - 1966). Ten provedl v 60. a 70. letech minulého století řadu experimentů, dokazujících, co se stane myším, kterým vybuduje dokonalý život. Studie Calhounových potkanů byly použity jako základ pro *Behavioral sink theory* a pro *proximické teorie* amerického antropologa *Edward T. Halla* (1914 – 2009). Český mluvící se mohou seznámit s příspěvkem *Natálie Blahové* z 16. 01. 2015 pod názvem *Myší ráj a úpadek společnosti* na: <http://pravyprostor.cz/mysi-raj-a-upadek-spolecnosti/>. Předpokládám, že realizace vize Si bude doprovázena poradci znalými mimo jiné uvedeně téma a teorie.

Projev Si a výsledky sjezdu mi dovolují také tvrdit, že čím vlivnější bude ČLR v představitelné budoucnosti, hospodářsky, finančně a politicky, čím více ji bude Západ připomínat její odpovědnost pro svět, tím více bude ČLR schopná a odhodlaná ovlivnit nové uspořádání světa. Potažmo bude ovlivňovat, transformovat nebo nahrazovat část západních hodnot. Výsledkem bude komplexní transformace svobod, obchodní, podnikatelské a vědeckotechnické spolupráce v západním pojetí a následná výzva západním elitám.

Sjezd a poslední týdny

Hlavní projev trval 3 1/2 hodiny a přednesl ho 64 letý *Si Ťin-pching* (1953). Opíral se o minulost, aby tak načrtl budoucnost ČLR do roku 2050. Ambicí ČLR je přitom se stát do roku 2050 globální velmocí. Si silně zdůraznil vzkaz o tom, že čínská verze socialismu je funkční, takže nepotřebuje kopírovat modely politických systémů z jiných zemí.

Na rozdíl od svých předchůdců Si v projevu neohlásil typické západní růstové cíle čínské ekonomiky. Si pouze naznačil, že cílem je z Číny vytvořit umírněně prosperující společnost k roku 2020. Tento detail může znamenat menší důraz na růst jako prostředek k cíli, ale také větší důraz na boj proti znečištění životního prostředí, kročení finanční krize a spekulantů a v

neposlední řadě i urychlení transformace světového finančního systému. Tomu napovídá nedávno na dnech zveřejněné rozhodnutí během dvou měsíců začít obchodovat s naftou a plynem v zlatě garantované lidové měně, *jūan* nebo oficiálně zvané *rénmínbì*. S ohledem na mnou sdělené, a za předpokladu, že mnohé již bylo komentováno v médiích, formuluji krátce tři hlavní hodnocení výsledků 19. sjezdu KS ČLR a s nimi spojené výzvy, které ovlivní vývoj ve světě:

- 1) Socialismus s čínskou tváří v nové éře. Stačilo pouze den, aby si přisvojili nejenom členové politbyra definici, a myšlenky Si byly přijaty pro integrování do stanov KS jako návod k akci. Si plně upevnil svoji pozici a postavení ve straně i do budoucna. I když nebyla diskutována potřebná změna stranických stanov a především ústavy ČLR. Ta t.č. dovoluje pouze dvakrát vykonávat funkci vůdce státu. Sjezd potvrdil oslabení klanových struktur na úkor posílení centrální moci Generálního sekretáře Si a jeho týmu. V něm tvoří 3 členové trvalého výboru KS ČLR, *Li* (1950) *Zhao* (1957), *Wang* (1955) kromě samotného Si homogenní jednotku. Společně s vedením *Centrální skupiny řídící kybernetickou bezpečnost a informatizaci*, která kontroluje tok informací, lze tvrdit, že experty zvaný tzv. institucionalizovaný autoritarismus byl transformován, jak to budou ti samí experti nazývat, do *tradičního autoritarismu*. Třetím faktem je zakotvení pojmu *jádro strany*. (*chesin*). Není čas, ani místo odpovědět na otázku, *Proč taková konsolidace moci?* Skutečností je, že po sjezdu Si kontroluje stranu, vojska a stát. Má legitimní moc vytvořit největší armádu světa.
- 2) Druhé hodnocení výsledků sjezdu se vztahuje na formulace a tón textu Pracovní zprávy. Formulace jsou asertivní, sebevědomé a nabízejí vizi. Jak jsem indikoval v úvodu, jakákoli vize je vždy spojena s výzvami a riziky. Otázky, jež jsou ve filozofii často považovány za důležité, v praxi nedávají smysl. Dojem z nesmyslnosti by ale neměl být nikdy důvodem se věcí nezabývat. Proto má ve vědě nonsens své místo. Zaplňuje prostor neznámého. Uvádím příklad: *Teorie relativity a kvantová teorie nedávají dohromady smysl, neznamená to ale, že jsou nepravdivé*. Si je si plně vědom komplexity úkolu, proto rozumně rozdělil rozvoj ČLR od roku 2020 do 2050 na dvě etapy: 2020 – 2035, a 2035 – 2050.
- 3) Třetím hodnocením výsledků sjezdu je záměna, základního protikladu: *Víra marxistů v Čínu definuje společnost*. Nevylučuji, že pro mnohé zní tato formulace nesrozumitelně, možná nevěrohodně, nebo jako nesmysl. Poohlédnu-li se ale zpět, jako jsem udělal na začátku příspěvku, zjistím, že protiklad - *neustále rostoucí materiální a kulturní potřeba lidí versus zaostalá sociální produkce*, existuje minimálně od roku 1981. Od znovuzvolení Si generálním sekretářem KS mohu konstatovat záměnu tohoto protikladu z roku 1981 na nový protiklad: *Nevyrovnaný a neadekvátní vývoj a trvale rostoucí potřeba lidí žít kvalitní život*. Připomínám dvě věci: 1) Současný průměrný roční příjem jednoho obyvatele ČLR přesahuje 8 tisíc USD. 2) Záměna starého za nové patří do logiky vývoje. V referátu Si formuloval, že *obyvatelstvo má dnes potřebu nejenom ve vysoké úrovni materiální kultury, ale že trvale roste potřeba demokracie, právního pořádku, čestnosti, spravedlnosti*,

bezpečnosti včetně životního prostředí. Je to výzva k jasnému, kreativnímu a balancovanému řešení respektujícího zákony ekologie, efektivity a ekonomie. Ekonomie jako umění vést domácnost, ne jako patologickou vědu ve smyslu definice laureáta Nobelovy ceny za chemii roku 1932 Irving Lungmaira (1888- 1957).

V následujícím se vracím podrobněji k jednotlivým výsledkům sjezdu.

Proč Čína potřebuje vytvořit nejmocnější armádu za celou dobu historie země?

Úvodem prosím akceptovat, že následující by nemělo být chápáno jako glorifikace vojenského zbrojení z mé strany. Současně prosím, si plně uvědomit, že značná část vojenského a kosmického výzkumu se dříve nebo později transformuje a transferuje do civilního sektoru. Ten obohacuje společnost a občany státu. Zde se nabízí analogie s carem Alexandrem III.

Na 19. sjezdu KS ČLR Si přislíbil do roku 2035 obnovit vybavení Čínské lidové osvobozené armády (ČLOA) novější technikou a do roku 2050 z ní udělat největší armádu na světě. Jen v tomto roce se obranný rozpočet zvětšil o 7 % a činil více než jeden trilion 78 miliard rénminbi, přibližně 156 miliard USD. To je podle oficiálních informací. Podle neoficiálních odhadů několika mně známých analytiků, kteří počítají tajné části rozpočtu, celkový objem vojenských výdajů Číny již přesáhl 200 miliard USD. Tak nebo tak, ČLR zaujímá podle tohoto ukazatele druhé místo na světě, hned po USA. A první místo, co se týče počtu vojáků ve službě. V ČLOA dnes slouží více než dva miliony vojáků. Počet se rychle mění v kvalitu. Jak a proč?

Na začátku tohoto roku vytvořili v Číně *Centrální radu pro integrovaný vojensko-občanský rozvoj*. Tato organizace se zabývá vědecko-výzkumnými a zkušebně-konstruktérskými pracemi v zájmu vytvoření nových obranných technologií, vývojem a začleněním nových taktických a strategických koncepcí do armády, analýzou zahraniční vojenské zkušenosti a pravděpodobně i průmyslovou špionáží. Radu osobně vede Si, který během veřejných vystoupení pravidelně zdůrazňuje nutnost začlenění inovací do všech druhů a typů vojsk ČLOA. V kontextu uvedeného cituji z interview vedoucího vědeckého pracovníka Institutu Dálného východu Ruské akademie věd, Vasilije Kašina: *USA už realizují složitou vojensko-průmyslovou doktrínu s názvem Třetí strategie kompenzace. Co znamená Třetí strategie kompenzace?*

Strategie kompenzace spočívá v koncentraci zdrojů do směrů: Nano a biotechnologie, umělá inteligence, robotová technika, hyperzvukové zbraně, kybernetická bezpečnost a další. Konečným cílem programu je vytvoření arzenálu zbraní s kvalitativně novými možnostmi. V podstatě se jedná o arzenál zbraní armády budoucnosti. Ten bude obsahovat i zcela nový druh zbraní: genetické zbraně.

Nepřímo se o nich vyjádřil 31. Října t.r. sám prezident Putin během zasedání *Rady rozvoje občanské společnosti a lidských práv*, když se zmiňoval o sběru vzorků krve a tkáně u

etnických skupin ruské společnosti nevládními organizacemi a veřejností neznámými subjekty. Osobně vím, že sběr začal krátce po perestrojce ve všech státech bývalého SSSR.

Na základě svých skromných znalostí vím také, k čemu takové vzorky slouží. Nic dobrého pod sluncem nás v Evropě nečeká. Zde je vše dávno zpracováno včetně rodokmenů, spojencem USA. Pentagon dnes (31.10) vzkázal Rusku jako odpověď na vyjádření Putina, které hodnotím jako vážnou vyhrůžku, že Pentagon vzorky potřebuje jako kontrolní vzorky pro nová léčiva, nutná pro patologie pohybového aparátu. Světe, směj se!

Na okraj připomínám těm mladším: Genetika vznikla v Rusku s pomocí násilí Petra I., podobně jako byly s násilím zavedeny brambory v Rusku za Kateřiny II. Prvními laureáty Nobelovy ceny v této oblasti byli ruští vědci *Ivan Petrovič Pavlov* (1846 – 1936), obdržel ji 1904 a *Ilja Iljič Měčnikov* (1845 – 1916), který ji obdržel v 1908. První oficiální lekce genetiky se začaly nabízet na univerzitě v St. Peterburgu v roce 1913, prakticky první institut genetiky, tenkrát ještě zvaný Institut experimentální biologie, byl založen v 1917, také v St. Peterburgu. Americký genetik *Thomas Hunt Morgan* (1866-1945) obdržel Nobelovu cenu v roce 1933. S ním spolupracoval od roku 1927, po obdržení *Rockefellerova stipendia* v témže roce a ve věku pouhých 27 let mladý, v Rusku rozený, talent *Feodosij Dobžanskij* (1900 – 1975). Zůstal v USA a stal se tak americkým vědcem. Nedoporučuji proto podceňovat Rusko v oblasti genetiky.

Tempo modernizace čínské armády udivuje západní experty. Proč ne? Například u námořnictva se za 10 let podařilo vedení ČLR významně urychlit program stavby nadvodních a podvodních lodí všech tříd a kategorií, včetně křižníků a letadlových lodí. Připomínám, že v posledních dnech proběhla zkušební plavba ponorky poháněné magnetickým motorem.

Co se týče všemožných high - tech technologií, i v tomto sektoru ČLR dohání USA. V loňském roce Pentagon oznámil, že americká rozvědka v letech 2014-2016 zaznamenala sedm testových startů čínského nadzvukového létajícího aparátu DF-ZF. Takové systémy mohou dosahovat rychlosti více než 6 000 kilometrů za hodinu. Mohou proto být používány například k dopravě bojových hlavic k cíli. Předpokládá se, že podobnou municí nelze fyzicky zachytit prostředky dnes (veřejně) známých systémů PVO a PRO. Zmíněná zbraň je záležitostí budoucnosti.

ČLR aktivně vyvíjí bezpilotní letouny nové generace. Čínská akademie vesmírné aerodynamiky (ČAVA) v únoru oznámila vytvoření bezpilotního létajícího aparátu, který je poháněn sluneční energií. V nejbližším desetiletí Čína bude nadále posilovat skupinu vesmírných aparátů na oběžné dráze. V počtu vojenských satelitů ČLR předběhla Rusko, a je již na druhém místě za USA. ČLOA nadále úspěšně rozvíjí globální navigační systém BeiDou. Na konci roku 2015 ČLR začala vytvářet vesmírnou formaci varovného systému proti o raketovým útokům a vynesla na oběžnou dráhu první experimentální družici s infračerveným senzorem. Ten umožňuje registraci startů balistických raket. Tvrdím, že americká strategie kompenzace je zaměřena na vojenské zadržování Číny. To potvrzují publikace v americkém tisku, výroky amerických politiků a také vědecké práce o nové doktríně. Přirozeně a s ohledem na chování a konání USA během své historie Peking nemůže mít zájem na tom, aby Washington v blízké budoucnosti získal takovou významnou výhodu. Proto obnovuje a vyzbrojuje a musí kontrolovat migraci a činnost zahraničních organizací, farmaceutických a podobných společností v ČLR.

Jedním z nejambicióznějších úkolů v rámci modernizace ČLOA vidí vojenská složka vlády obnovení technického parku pozemních vojsk. V současné době má ČLR přibližně osm tisíc hlavních bojových tanků. Přibližně třetinou celého parku jsou morálně a fyzicky zastaralé Ture-59, vyprojektované na základě sovětských T-55 ještě na konci 50. let minulého století. V rámci přezbrojení tankových jednotek a svazků budou tyto veteráni vyřazováni z provozu a budou se zaměňovat za současné Ture-96 a Ture-99. Kromě toho začala v tomto roce sériová výroba strojů VT-4. Specialisté je přiřítají k přechodné technice mezi tanky třetí a čtvrté

generace (kam se řadí ruský T-14 na platformě Armata). O perspektivních vývojích v této oblasti se informace z pochopitelných důvodů v médiích neobjevují.

Analogickým způsobem se vyvíjejí záležitosti s jinou čínskou vojenskou technikou, dělostřelectvem a prostředky PRO a d. Klony sovětských strojů 60 a 70. let 20. století se postupně vyřazují z vyzbrojení a zaměňují je stroje vlastní výroby. Stejný průběh je i ve Vojenských vzdušných silách (VVS). ČLR ukončila v roce 2013 výrobu stíhaček J-7, licencovanou kopií MiG-21. Ty byly dlouhou dobu základem taktického letectva ČLR. Zároveň novější J-10 a J-11 pokračují v plnění bojové sestavy vojenského letectva.

Budoucností čínského letectva je stíhačka páté generace J-20. VVS ji plánují uvést do výzbroje do roku 2019. Kromě toho se do teď ČLR nevybavila vlastními strategickými bombardéry nosícími rakety. Staré N-6 vytvořené na základě Tu-16 létají půl století a obsadit tuto sféru nemohou. Jsem přesvědčen, že do roku 2035 ČLR vytvoří něco nového. To není ale vše.

Tempo modernizace čínského námořnictva udivuje experty. Za 10 let se podařilo vedení ČLR významně urychlit program stavby nadvodních a podvodních lodí všech tříd a kategorií, včetně křižníků a letadlových lodí. Připomínám, že v posledních dnech proběhla zkušební plavba ponorky poháněné magnetickým motorem. Největší zájem představuje navyšování vlastního expedičního potenciálu ČLOA. Hlavní pozornost je udělena stavbě lodí pro dopravu velkých vojenských kontingentů s technikou a zbraněmi na dlouhé vzdálenosti. Podobně je tomu i v Rusku. Projekty ekranoplánů, o kterých jsem naposledy psal začátkem t. r. se vzletnou váhou 600 tun, transportní kapacitou 550 vojáků plus kompletní výzbroj, které nemohou ohrozit miny, a jsou těžko identifikovatelné radary, jsou ve stádiu testování. Všechny lodě potřebují přístavy.

V červenci t.r. se ke břehům Džibutska vydala nejnovější výsadeková plocha MLP 868 Donghaidao a univerzální výsadeková loď (UVL) z projektu 071 Jinggangshan pro stavbu první čínské zahraniční vojenské základny. Donghaidao je v podstatě autonomní vojenská námořní jednotka, schopná vytvořit na nepřátelském břehu nástupní prostor pro vysazení základních sil. Loď je vybavena objemným podpalubím, vlastní flotilou výsadekových člunů, vrtulníkovými plochami a potřebným kontingentem vojáků. V roce 2017 byla na vodu spuštěna druhá čínská letadlová loď. Je stejně jako první (Ljanonin) příbuzná s ruským Admirálem Kuzněcovem. Plánuje se ještě jedna loď podobného projektu.

V tomto kontextu se nabízejí otázky spojené s tzv. čtvrtou průmyslovou revolucí, nebo tzv. 6. Konrádovým cyklem, vzděláním a vědou. Na pozadí intenzivního rozvoje umělé inteligence, nových teorií o funkci mozku a možnostech učení, ve spojení se silnou militarizací USA, ČLR a Ruska a paralelním posílením vojenské spolupráce mezi ČLR a Ruskem, nemohou být USA klidné.

V červnu ruský ministr obrany Sergej Šojgu podepsal se svým čínským kolegou *Changem Wanquanem* plán na rozvoj vztahů v oblasti obrany na léta 2017-2020. Teoreticky by unie dvou vojensky nejsilnějších států Eurasie mohla být výzvou pro spojené síly NATO. Úroveň spolupráce mezi armádami dvou států v opozici k USA je však pro nejnovější historii bezprecedentní. Je tomu proto, že ČLR nebere Rusko jako potenciálního nepřítele, ale jako spojence s týlovou funkcí, v kontextu představitelného konfliktu mezi USA a ČLR.

Připomínám: Posledním vysokým hostem ČLOA v české kotlině byl *Ču Te*, čínský vojevůdce a státník, považovaný za zakladatele ČLOA. Psal se, vzpomínám si rok 1957.

Si má i moc transformovat největší čínské transnacionální korporace do prostředků státní vnitřní a zahraniční politiky. I zde se nabízí vzpomínka na Alexandra III. Si s vlivem na korporace ovlivní přepisování pravidel mezinárodní politiky a bankovníctví. V tomto kontextu je pro mne zajímavé si uvědomit, že tradiční čínský koncept *skrývej svoji sílu a vyčkej času* (韬光养晦), který praktikoval sám Si během své kariéry, patří dnes minulosti.

Formulace a tón textu Pracovní zprávy.

V kontextu smyslu a nesmyslu se nacházejí aktuální protiklady a otázky:

Hospodářské liberalizace versus společenská uzavřenost, lineární technologický vývoj s občasným, krátkým skokovým vývojem versus nelineární vývoj adaptačních schopností člověka, individuální schopnosti versus kolektivní. Heterogenní struktura společnosti, v tomto případě ČLR versus homogenní struktura vedení ČLR, sociální rozdíly versus ideály, nepřipravenost, neochota Západu ke změnám hospodářského a finančního systému versus připravenost a ochota vedení ČLR. To je několik příkladů k zamyšlení.

V kontextu smyslu a nesmyslu se proto a také nachází otázky týkající se paranormálního světa. Není to svět skepse, ani para-normality, ale svět, ve kterém řešení nabízejí lingvistika a archetypy: Ty řídí naše myšlení. V Evropě a ČR jsou podceňovány a nahrazovány zjednodušenou angličtinou, a malou explicitou a specifitou psaného a mluveného jazyka. Krásným příkladem je výsledek nedávno zveřejněné práce CERN v odborném časopise Nature. Vědci se zabývali hledáním odpovědi na otázku: *Proč anti-materie nezničila univerzum na jeho začátku?* Všechny předpoklady vědců se ukázaly nepravdivými. Reakce protonu a anti-protonu jsou absolutně stejné a dovolují vědcům proto tvrdit, že universum neexistuje.

Cituji: *All of our observations find a complete symmetry between matter and antimatter, which is why the universe should not actually exist, sdělil Christian Smorra, vedoucí Baryon–Antibaryon Symmetry Experiment (BASE) a dodal: An asymmetry must exist here somewhere but we simply do not understand where the difference is.*

Respektovaní vědci zapomněli, že jestliže universum existuje, muselo vzniknout z Ničeho Nic. Ale z absolutního Nic. Absolutní Nic logicky obsahuje bytí, se všemi dalšími logickými i jinými následky. Nebudu se o nich zmiňovat. Zmíním se pouze o problému, který vyplývá z bádání a jeho výsledku: Naučit sponzory, daňové plátce a politiky umět formulovat potřebné otázky, konfrontovat a kontrolovat vedení CERN a všechny podobné extrémně drahé organizace.

Pro lepší pochopení problematiky formulace otázek a úkolů, které mají řešit vědci, se nabízí srozumitelnější otázka: *Proč se snažit prodloužit život člověka, a nesnažit se prioritně prodloužit jeho vitalitu a elasticitu na úrovni produktivního věku, na příklad 35 let?*

S otázkou tohoto typu je spojena problematika a charakteristika informačního prostředí: *Impuls, data, informace, znalost a moudrost*. Je módou mluvit a psát o informační a znalostní společnosti. Ne však o neschopnosti naslouchat nebo o společnosti moudré. Proto jsme asi takoví, jací jsme, a jsem tam, kde jsme. Že může být mnohem hůře, nehledě na všechen pokrok a vize, si odmítáme veřejně přiznat.

Podobně je tomu s rizikem, které představuje chápání a nerozlišování dějin. Ty jsou ideálům nevěrné. Proto nabízejí v různé době různým státům pocit vyvolenosti, schopnosti hýbat vesmírem a řídit svět. I proto vznikají války. V moderní historii jsou to USA a západní

civilizace, v minulosti to byly Persie, Řecko, Řím. Politické dějiny jsou však jiné. Působí podle pravidla: mnoho vyvolených, málo povolanych. Výsledky voleb v ČR, následná jednání s vítězem voleb, referenda v Kurdistanu, Katalánsku, Benátkách a Lombardii, abych jmenoval několik příkladů, dokazují, že sladký sen se často mění v noční můru.

V uvedeném pojetí dějin se nachází i odhodlanost USA zabít vůdce KLDK, *Kim Čong-un*. Zmíněná odhodlanost potvrzuje platnost ideálů, jejichž jménem se vede boj. V daném případě je to velké riziko pro vizi Si, Putina a prakticky celý svět. Etnicky, kulturně, politicky a hospodářsky rozmanitá a protiklady produkující EU se následkům chování USA nemůže vyhnout. Je proto na místě si připomenout tzv. *Bostonský masakr* z roku 1770. Ten se dnes připomíná jako boj o nezávislost, a současně se zamlčuje, že ve skutečnosti se jednalo o hádku, zda li si anglický voják může přivydělat čištěním záchodu.

Proto platí pro vizi Si, kterou budou realizovat jiní, jejíhož naplnění se Si nemusí dožít, ale jejíž realizace bude mít průběžně dopady na mnoho národů, že žádné politické rozklady a morální protiklady nemohou vyvrátit ideály, v jejichž naplnění se určitý národ cítí vyvolen a od nichž vyvozuje svoji identitu. Platí současně: Mezi politickou vůlí (národa a individua) a právními normami je zaprogramovaný konflikt. Násilný i nenásilný, přesto konflikt.

Rozpad ČSSR s následným pragmatickým nenásilným řešením není jenom příklad, ale i lekce v neochotě sdílení s těmi, kteří se odlišují. Méně znajícím se jeví kategorie sdílení jako nová. Příklad Uber se svojí kontroverzní expansí a působením, to dokazuje. Ve skutečnosti je tomu jinak. Sdílení, které se dostává do popředí v sociálním a hospodářském životě, není americkou inovací. Je to část objektivního rozvoje společnosti, který přináší další novinku.

Generace tzv. mileniálů, někde zvaná generace Z, nebo digital native.

Tato generace představuje princip sdílení. Sdílení je alfou a omegou mírového soužití a současně velkou neznámou pro sociology, pedagogy a krátkodobě myslící politiky. Mileniálové představují velkou neznámou i pro vedení ČLR a tím i vizi Si. Především tehdy, budou li akceptovány a nekriticky implikovány principy současné formy globalizace, a nebudou li odstraněny příčiny rozdvojené společnosti, o které jsem se již zmínil

Pro informaci nabízím v tištěné formě referátu několik dat z výzkumu ve spojení s festivalem mládeže.

První světový festival mládeže a studentstva (18 až 35 let) se uskutečnil před 70 léty, v roce 1947 v Praze. Zúčastnilo se jej tenkrát 17 tisíc chlapců a dívek ze 71 zemí. Největší masový festival mládeže a studentstva do rozpadu socialistického bloku se konal v roce 1957 v Moskvě. Poslední, 19. Světový festival mládeže a studentstva se konal v Soči, od 14. do 22. října 2017. Zúčastnilo se ho 50 tisíc mladých ze 180 zemí světa. Festival potvrdil, že mladá generace je prakticky *terra inkognita* pro sociology a politiky všeho druhu. Podobně tomu bude i v ČLR. Zmiňuji se o mládeži, ne jako sociolog, nebo politolog, ale jako pozorovatel, protože: 1) *Stáří vidí hůře, ale o to více.* 2) *Nevěnování se problematice generace mileniálů se mohou politici setkat s fenoménem politického radikalismu těžko představitelného rozsahu a kvality.* A za 3) *Jedná se o generaci dospívající ve světě vysokých technologií.* Ta má vytvořit šťastný svět v době vytěsňování TV

internetem, přednosti video-bloggu před ostatním, v době slabých států (prakticky bez suverenity a částečně i bez hranic) vedených slabými vůdci.

V tomto kontextu nelze opomenout skutečnosti: 1) *Průměrné denní 5 hodinové trávení času mladé generace u internetu.* 2) *Sledování obnov každých 30 minut.* 3) *Neregulovaný on-line diktát životního stylu.* 4) *Objev nových hvězd generace se jmény, která ani střední generace nezná a nepozná (vá).* Přidám li k uvedenému vysokou frekvenci změn oblíbených, oblíbenosti, motivace a s nimi spojené problematiky loajality k organizaci a profesi, vše **co so** patří do kategorie prakticky neřiditelných rizik mírovými prostředky, mohu si představit, že řešení této komplexní výzvy a protikladu vyplývajícího z globalizace nabízí výlučně dialog založený na principech pozdního poznání Alberta Einsteina: *Pokora, dobrota a krása.* Tento princip obsahuje implicitně vize Si.

Z uvedeného vyplývají nové protiklady. Ty se vždy a všude plně promítají do osobního a profesionálního života. To dokazují průzkumy a stížnosti zaměstnavatelů, i nespokojenost mladých. Ti chtějí být podnikateli, rychle bohatými, myslí si, že úspěch může být dosažen lehce a bez námahy. Mladými, kteří se sami hodnotí počtem lajků, počtem tzv. přátel na facebook, nebo dokonce uvedením svého jména ve Wikipedii.

Z hlediska spotřebitelského a marketingového se jedná o komplexní výzvu pro hospodářský systém. Mileniálové nemají takový vztah k majetku jako má starší nebo střední generace. Nechtějí vlastnit auto, ani dům, ale sdílet. Nemyslí na pojištění, trvalé zaměstnání, na zadlužení, ale na svobodu, mobilitu a na to, co se dnes rozumí pod pojmem charita. Mají svoji jasnou představu o budoucnosti, spravedlnosti a cestách k nim. To vše bez životní zkušenosti, v době, kdy své kompetence nezískávají v rodině a ve škole, ale převážně v sociálních sítích s globálním podtextem. Ten je evidentně méně národní a nacionalistický. Je ale vždy spojen s touhou rychle měnit, rychle zapomenout, nebrat na sebe odpovědnost.

Lidé bděte!, řekl *Julius Fučík* (1903 – 1943) a vydal by své varování jako radu Si. Na okraj si dovoluji krátkou poznámku k letošní Nobelově ceně za ekonomii. Za prvé: Pravdivě by se měla nazývat cenou Švédské státní banky (Nobel neměl rád ekonomy z mnoha důvodů). Za druhé: Cena byla udělena jednomu z největších amerických manipulátorů chování, 72letému ekonomovi *Richard H. Thaler*, profesorovi business – školy Chicago Booth.

Podstata teorie Thalerova je založena na zřeknutí se **od** modelu a (nesmyslné) představy, že základním prvkem v ekonomicko – finančním rozhodování člověka je jeho racionalita, dovolující si tvořit individuální a optimální výběr z nekonečných možností svobodného trhu a podnikání. Odkázané nahradil stoletími prověřenou pravdou, že lidské rozhodování v ekonomicko – finanční sféře je ovlivňováno přirozenou lidskou slabostí a chováním člověka. Svoji teorii obohatil také starou a denně se nám bezplatně nabízející pravdou: *IQ moderního člověka – konsumenta a daňového plátce se bude rok od roku snižovat, lidé se budou stále pomaleji učit, a budou stále více ovládáni emocemi.* Tohle mě učili před téměř půlstoletím.

Dnes je to vědecká novinka, za kterou Švédská státní banka byla ochotna zaplatit 1 milion USD. Jak mnozí z přítomných vědí, chování člověka je neoddelitelné od jeho myšlení a mluvení. Tato trojice tvoří a funguje jako celek a je podobná trojici: Úspěch, (tzv. zdravé) sebevědomí, motivace.

Proč se ohřívá v Nobelově výboru stará pravda? Je tomu proto, že se výborně hodí k manipulaci člověka, kterou současná moc potřebuje pro udržení své moci. Tu představuje výborně provedené odvedení pozornosti veřejnosti od nepopíratelné slabosti ocenění. Slabost ocenění teorie je v namlouvání veřejnosti (se stále snižujícím se IQ, zpomalující se schopností učit a rostoucí emocionálností) a přesvědčení Thalera a Nobelova výboru, že jenom vědec ví, co potřebuje člověk, a že politici to míní dobře s občany. Politici a občané podle Thalera potřebují k úspěchu a budování šťastné společnosti pouze pomoc a radu vědců. Ke štěstí části světa, ke které řadím ČLR, nehrozí nebezpečí vycházející z teorie Thalera. Nehledě na to, že nebyla zveřejněna představa Si ani o řešení problému generace mileniálů, předpokládám, že realizátoři vize dobře nastudují principy *prvotního plánovaného výběru, efektivní reklamy a jak je možné tvořit iracionální chování předvídatelným*. Předvídatelnost iracionálního chování totiž představuje problém a varující politický symptom ve formě protikladu. Je definován přáním, realitou mladých a schopností manipulovat člověka.

Pro zvážení stojí předpoklad, že budoucí nepokoje mladé generace nebudou výsledkem náhody nebo agitace, ale výsledkem komplexního procesu využívajícího nejnovější technologie horizontálního šíření informací pomocí internetu, nových aplikací s integrovanými prvky bio-kybernetiky, robotiky a umělé inteligence.

Požár, který vznikne dříve nebo později na základě nepokojů mileniálů a jim podobných, má objektivní příčiny. Ty plodí především nepřítomnost dialogu, a neochota lídrů k němu a změně stávajícího společenského řádu v informačním prostředí. Vzniklý požár neuhásí žádná ústava, usnesení, zákon, nebo policejní zákrok. Naopak, požár bude o to větší.

Třetím výsledkem hodnocení výsledků 19. Sjezdu KS ČLR je záměna protikladu: Víra marxistů v Čínu definuje společnost.

Výsledek sjezdu považuji za významný nejenom v kontextu záměny jednoho (starého) protikladu druhým (novým), ale proto, že projev Si neobsahoval žádné slovo o konkrétním cílovém HDP a podobných západních parametrech v hospodářství. Význam absence HDP, konkrétní představy řešení nového protikladu a reference na západní hodnoty při oceňování hospodářského úspěchu, nelze v žádném případě podceňovat. Budou to právě, protiklad a absence referencí na západní indikátory úspěchu, co bude ovlivňovat velkou část celkové vnitřní a zahraniční politiky ČLR. Neznamená to však, že změny budou rychlé, nebo že všechny změny budou úspěšné. Si ví, že negativní zážitky a zkušenosti jsou mnohem různorodější, více obohacující, než pozitivní. Protože se nejedná o slogan, neměl by být důvod pro Západ se radovat. Podobně a předčasně se radoval Západ v případě rozpadu SSSR a následníka, Ruské federace. Výsledky předčasné radosti si právě vychutnáváme.

Co mají společného 19. Sjezd KS ČLR a Valdajský klub

Prakticky ve stejné době, kdy Si Ťin-pching referoval na sjezdu, prezident Putin referoval na zasedání *Valdajského mezinárodního diskusního klubu*. Toto odborně - analytické fórum, oficiálně zaměřené na aktuální otázky mezinárodní politiky, ekonomiky a bezpečnosti ve světě, bylo podle nejenom mého názoru, ve skutečnosti založeno s cílem zlepšit image Ruska v zahraničí. Pro informaci a lepší porozumění uvádím, že první konference klubu se

uskutečnila počátkem září roku 2004 na břehu *Valdajského jezera* v Novgorodské oblasti Ruské federace, odtud název *Valdajský klub*. Hlavním tématem prvního setkání bylo: *Rusko na hranici věků: Naděje a realita*. Téma letošního setkání klubu (16. – 19. 10.): *Vědomé rozrušení: Může li vzniknout z konfliktu nový světový řád? Budoucí svět: Přes rozrušení k harmonii*.

Již samotné téma konference doplňovalo v mnohém 19. Sjezd KS ČLR. Projev prezidenta Putina, jehož obsah, formu a konkrétnost stavím na úroveň projevu v Mnichově (2007), vysvětlil jasně příčinu krize vztahu mezi Ruskem a Západem. Uvedl fakta o akcích amerických zpravodajců v oblasti atomových zbraní, výzkumu, vědě a vzdělání, a formuloval rizika a jejich řešení. Více než 130 přítomných účastníků z 33 států světa dostalo materiál k přemýšlení a psaní. Podle prezidenta Putina příčinou krize je přehnaná důvěra Rusů k Západu, a hodnocení rozpadu SSSR Západem jako slabost Ruska. Proto prý znovuzrození Ruska představuje nebezpečí pro Západ.

Nejsem kompetentní ani povoláný hodnotit příčiny, které uvedl prezident Putin. Přesto si dovoluji doplnit, že třetím a čtvrtým, možná stejně kvalitními důvody, byly a jsou, korupce prakticky na všech úrovních společnosti a zrada vůdčí elity. Existuje celá řada nepopíratelných příkladů z historie Ruska. Tři z mnohých představují osud cara Mikuláše II, novodobí oligarchové a v neposlední řadě i poslední výzva ex-ministra financí Kudrina ke zřeknutí se ambicí Ruska a působení ve světě podle scénáře psaného v Kremlu.

Dnešní Rusko, podobně jako ČLR konají ve smyslu demokratizace vztahů na základě dohod a mezinárodního práva, zatím co USA a jejich spojenci se zabývají demokratizací celých států a regionů s pomocí násilného prosazování svých představ o svobodě, demokracii, hospodářském systému a virtuálních lidských právech. Takové konání vede k atomizaci, ke konfliktům a válkám.

Rusko společně s ČLR se intenzivně snaží o nastolení rovnocenného vztahu mezi státy na základě zachování suverenity států, historie a národnostní specifiky, dovolující sblížení států a upevnění vztahů mezi nimi. To potvrzuje i současný stav ve světě vědy a techniky Ruska ČLR. Přibližuje se doba, kdy Rusko a ČLR budou schopny plně a nezávisle aplikovat vědecko-technický a technologický faktor, představující jeden z klíčových prvků vojenské bezpečnosti a mezinárodní politiky v kontextu vlivu státu na dění ve 21. Století.

Putin podobně jako Si chápou vědecko-technický a technologický faktor jako spojení tzv. měkké a tvrdé síly, bez jejichž nasazení není možné řešit žádný současný problém přesahující rámec státu. Rusko má dnes respekt díky atomovým zbraním, úrovni znalostí, zkušeností v této oblasti a díky existenci prakticky hermeticky uzavřeného kruhu specialistů, nositelů nejenom znalostí a zkušeností, ale i produkce. Těch, kteří nezhrozili vlast.

Ke štěstí Ruska, ani perestrojka a následné procesy nenarušily hermetičnost této skupiny lidí. Podobná musí být situace v ČLR. Jinak by nebylo možné dosáhnout prokazatelných úspěchů v tak krátké době a rozvíjet je. Zmiňuji se o atomových zbraních a hermetičnosti úzkého kruhu ovládajících problematiku, protože situace kolem KLDR, potažmo Sýrie a rozmísťování PRO USA v přímém sousedství Ruska a ČLR představují nebezpečí a rizika, která může eliminovat pouze silný stát se silnou armádou, vedený silným vůdcem. Si pozice a centralizace moci, podobně jako Putinova, umožňuje čelit společně nebo uvedeným a v referátu nezmíněným výzvám.

Dovoluji si několik slov o společných akcích ČLR a Ruska na poli hospodářském. Před několika týdny bylo Čínské společnosti CNGG (China National Gold Group) povoleno dobývat zlato v Bajkalské oblasti, zvané Západní klíče. O to samé naleziště se zajímala před 10 roky indická společnost *SUN Group*. Její snaha nebyla úspěšná kvůli neschopnosti zvládnout geologické problémy bez pomoci Rusů. Nepomohly ani zkušenosti spojenců z Austrálie a Jižní Afriky. ČLR je v této oblasti pro Rusko výlučným a strategickým partnerem pro dobývání zlata. CNGG ovládla technologii Rusů a nabízí financování projektu. Do toho se ruským oligarchům nechce vstoupit, především v době sankcí a jejich sabotáže Kremlem požadované de - offshorizace. Smlouva na výrobu zlata nabízí v neposlední řadě příklad výchovy mladým Rusům. Ti nechtějí v nepřítulné oblasti pracovat a dávají přednost pohodlnějšímu životu ve městě, nebo kritice režimu bez následků, doma i v zahraničí.

Co se týče exportu nesurovinových produktů z Ruska do ČLR mohu sdělit, že během poměrně krátké doby tento druh exportu dosáhl 35-40%. To se zdálo mnohým expertům ještě před několika roky nemyslitelné a nepředstavitelné. Podobně jako skutečnost exportu zrna a celé řady agrárních produktů nejenom do ČLR. Kromě uvedeného se neustále zvětšuje export zařízení AE, strojírenských výrobků, kotlů, zemědělské techniky, vyráběných především ve Sverdlovské oblasti. Podíl uvedených výrobků z celkového exportu Ruska do ČLR dosahuje ke dnešnímu dni 8-9%. Ještě nedávno byl tento podíl na úrovni pouhých 0,1%. Kolik peněz, výhod a pracovních míst ztrácí ČR na trhu ČLR, nechť si každý spočítá sám. Stejně jako si každý může sám spočítat zmenšení hospodářské závislosti ČLR na USA.

Shrnuto a krátce formulováno: Protože v obou státech ohromné množství peněz z exportu – *levné produkce z Číny a přírodního bohatství Ruska* - zůstává v rukách malého počtu převážně zkorumpovaných lidí (v 2016 roce bylo v ČLR přes 600 dolarových miliardářů z celkového počtu cca 1534 ve světě, což je absolutní světový rekord), neprojevujících ochotu de - offshorizovat a investovat tam, kde vydělávají, a současně v obou státech je privátní vlastnictví nedotknutelné (v ČLR od 90 let), dochází k distancování oligarchů od obou lídrů. Proto stojí před Si a Putinem podobné úkoly s ohromným osobním a celospolečenským rizikem: 1) *Odstoupení od Bolognského systému vzdělání.* 2) *Prosazení nacionalizace elit a pokračování ve formování Čínsko – Ruské aliance.* 3) *Pokračování v rozvoji industrializace ve smyslu zkušeností Alexandra III.* A maličkost: *Při onemocnění léčit se doma, v případě neléčitelné diagnózy, rozhodnout se umřít doma, ne na Západě.*

V tomto procesu bude hrát důležitou roli Li Zhanshu (1950), dnes třetí osobnost v čínské stranické hierarchii, osobně známá Putinovi z mnoha jednání, a od roku 2015 vykonávající funkci poradce Si ve strategických otázkách, spojených s Ruskem. Pro doplnění: Z 6 nejmocnějších členů KS ČLR a politické elity 3 členové, tj. polovina patří k nejbližším spojencům Si. To hodnotím jako úspěch Si s ohledem na výsledky voleb před 5 lety. Li Kche-čchiang (1955) premiér, jako druhý v hierarchii, se připisuje tzv. klanu komsomolců, stejně jako Wang Jang (1955), čtvrtý v hierarchii. Pátým v hierarchii je Wang Huning (1955), hlavní ideolog. Formálně je spojencem Si, ve skutečnosti to může být jinak. To indikuje používaná přezdívka mentor – učitel třech imperátorů. Hodnotím ho i proto jako šedého kardinála. Šestým v hierarchii je Zhao Leji (1957), spojenec Si a odpovědný za boj s korupcí. První místopředseda vlády Han Zheng (1954) se připisuje tzv. šanghajskému klanu. Kdo se připisuje třetímu klanu tzv. princů, nevím.

Výsledek volby nejmocnějších politiků v ČLR, včetně tzv. klanové příslušnosti a s ohledem na očekávané stupňující se napětí mezi ČLR a USA, hodnotím pro Rusko jako dobrý a výhodný.

Trump na návštěvě u Si

V době našeho setkání, od 8. do 10. listopadu, probíhá ambiciózní návštěva prezidenta Trumpa v Asii a v post-sjezdové ČLR s prázdnými rukama. Co slyším v době přípravy tohoto příspěvku (30. a 31.10), indikuje, že situace není příznivá pro prezidenta Trumpa. Nejenom proto, že sám prezident není připraven na jednání s Si tak, aby mohl vytěžit maximum, ale i kvůli více než milionu podpisů požadujících impeachment prezidenta, a v neposlední řadě i kvůli pokračování v informování americké, a tím i evropské veřejnosti polopravdami týkajících se ovlivňování prezidentských voleb a utajovaných vztahů s Ruskem. Jako jeden z mnoha příkladů uvádím případ exšéfa Trumpovy kampaně, *Paul Manafort*. Tento pán, když pobýval na Ukrajině a pobíral milionové honoráře, konal oficiálně jménem vlády prezidenta *Obamy*. Jeho nadřízenou byla *Hillary Clinton*. Těžko si dovedu představit, že Manafortův obhájce nebude schopný před soudem založit část obhajoby na této skutečnosti, a tím oddělí případ od problémů prezidenta Trumpa. V každém případě ale vylučuji, že by Si a Trump se mohli bez pomoci kvalitních Šerpů na něčem dohodnout, nebo že by Si důvěřoval americkým politikům.

Problém prezidenta Trumpa a jeho administrace je i bez uvedeného podobný problému prezidenta Putina a problému Si ve spojení se zprávou české BIS a CFIUS: Hodně obvinění a podezření, žádná fakta a žádné oznámení o zatčení za porušení zákona.

Američtí právníci z CFIUS (Committee on Foreign Investment in the US), kteří byli pověřeni vyšetřováním narušení zákona čínskými společnostmi provádějící akvizice v USA, doposud nenašli nic, co by mohl prezident Trump použít jako svoji výhodu při jednání s Si. Proto jsem přesvědčen, že sebevědomý Si stráví s vnitřním klidem a obvyklým úsměvem již známé americké varování: *You know, what you need to do*.

Očekávám totiž, že novelizace zákona rozšíří pravomoc CFIUS na JV a minoritní podíly cizinců v amerických společnostech a že CFIUS dostane možnost definovat národní zájem a bezpečnostní riziko mnohem obsáhleji, než doposud. To je špatná zpráva i pro Evropu. Zvýšení daně z dovozu čínské hliníkové folie z dnešních 96.81 procent na 162.24 procent, a zvýšení cla na solární panely, hodnotím jako indikaci zdůvodnění mého očekávání a jako Trumpův cynický dárek Si. Jaká bude jeho reakce, nevím. Stejně tak nevím nic o osudu amerického velvyslance v ČLR. Ten podal demisi po rozhodnutí prezidenta Trumpa odstoupit od Pařížské klimatické dohody a před Trumpovou návštěvou prohlásil, že *President will receive a "State visit-plus" featuring a military honor guard, official talks, formal banquet and "special arrangements"*. Očekává se, že s prezidentem přiletí do ČLR představitelé přibližně 40 amerických společností. Ti mají, podle neoficiálních informací podepsat smlouvy o smlouvách budoucích, týkajících se investic v hodnotě desítek miliard USD, především v energetické oblasti. Tomu nasvědčují nedávná telefonická konverzace čínského vice premiéra *Wang Yang* s americkým sekretářem – ministrem obchodu, *Wilbur*

Rossem a přípravná jednání s čínským gigantom, *China Petroleum & Chemical Corporation*. V USA existuje potřeba velkých investic v hurikánem poškozeném Texasu, na amerických Panenských ostrovech, a jinde. Je to jedna z dalších příležitostí pro ČLR, jak se zbavit USD.

V oblasti zahraniční politiky se během návštěvy nebo během příštích dnů objeví americká snaha o sdílení demokratických hodnot s Indií. Indii označuje americká administrace jako východní a západní maják *Indo - Pacifiku*. Bude to odpověď na Si referenci o mírovém vzestupu Indie. Odpovědi bude následovat obvinění ČLR a důkaz, že v USA mnozí nevědí, že maják ukazuje na objezd nebezpečného místa, a ne na cestu k němu. Předpokládám, že prezident Trump bude v ČLR hovořit o *Indo - pacifických demokraciích* i proto, že k těmto USA řadí kromě Indie a Japonska, také Austrálii. Jsou to klíčové země k zabezpečení klidu americké duše a národních zájmů. Ty mohou být také spolu zabezpečeny financováním projektů USA a USD. Kdo ví, jak daleko se odváží jít prezident Trump, ať napoví. Rychlé a výhodné financování strategických projektů v JVA a Pacifiku ze strany USA, neočekávám.

Uvedené a moje očekávání nejsou výsledkem čtení myslí americké administrace, ale povrchního pohledu a hodnocení výroků mimo jiné ministra zahraničí USA *Tillersona* v rámci přípravy návštěvy prezidenta Trumpa v Asii. Co uvedené výroky představují, co nám, a samozřejmě vedení ČLR, sdělují? Moje odpověď zní: *Představují příklad studie kontrastů a reflektování na komplexní situaci v konkrétní době. Sdělují nám, že USA nemají koherentní odpověď na konání ČLR podle svého vlastního plánu a nemají vlastní vizi podobnou té, kterou formuloval Si.*

S ohledem na jasně a pro někoho nejasně sdělené mezi řádky, americký vliv nebude schopen zastavit konání ČLR v JVA, nebudou li USA aktivní a konstruktivně jednat, prakticky okamžitě. To v dané chvíli vylučuji s ohledem na vnitro a zahraničně politickou situaci v USA, neschopnost USA konat bez vojenské síly ve světě a nepřítomnost všeobecně akceptovaných alternativních způsobů řízení mezinárodních vztahů.

Co nás rozděluje, a co nás spojuje?

Rozděluje nás především nedostatečné uvědomění si, že základem života je vztah a jeho funkce. Pokud jde o vztah, používám v rozvahách definice *Louis Hjelmsleva* (1899 – 1965), dánského lingvisty. Studoval komparativní lingvistiku v Kodani, Paříži a Praze, a výrazně ho ovlivnily myšlenky Pražského lingvistického kroužku. Funkce v čistě matematickém pojetí (tj. například vztah závislosti) a pojetí funkce jako vlastnosti této veličiny (tzn., že funguje určitým způsobem, plní určitou úlohu apod.) představuje dvojí pojetí. To nabývá konkrétní podoby až po specifikaci jejího druhu.

Význam pojmu funkce je nutné zjišťovat z kontextu jeho použití. To není tak lehké, jak se na první pohled jeví. Proto, se dnes mnoho mluví, ale málo opravdového se sděluje. Mnoho se myslí, málo se opravdu ví. Staré čínské přísloví praví: Chceš-li být šťasten jeden den, opij se. Chceš-li být šťasten jeden rok, ožeň se. Chceš-li být šťasten celý život, založ si zahradu. Není bohužel čas podrobněji vysvětlit význam tohoto přísloví než tak, že zahrada představuje hodnotu.

Když se člověk opije - je mu lehce, jako by se vznášel, zdá se mu, že je šťastný, všechno kolem se mu jeví krásné, zapomíná na bolest. Říká se, že první rok po svatbě jsou manželé šťastní. Po roce postupně začínají partneři ztrácet ideály. Proto se traduje, že štěstí trvá jen jeden rok. Když si však založíte zahradu a dobře se o ni staráte, vysadíte květiny, pěstujete zeleninu, zasadíte stromy, a dobře se o ni staráte, přináší vám radost, užitek a potěšení, protože je v každém ročním období jiná. Jde o trvalou hodnotu.

Hodnoty jsou tedy dalším prvkem, který tu vstupuje do hry. O nich je v projevu Si mnoho. Odpověď na otázku *Co nás rozděluje a co nás spojuje, zní: Pečuj o vztahy, funkce a hodnoty.*

To vyžaduje absolutní většina institucionálních modelů společenské solidarity, které také musí mít svůj ekonomický základ.

To se netýká ideových solidárních korporací, kde je ekonomický základ spíše sekundární. Teritoriální korporace se bez něj neobejdou. Ekonomické korporace jsou zakládány v tomto smyslu. Ekonomický základ musí tvořit fondy, ve kterých se bude shromažďovat bohatství určitého počtu účastníků solidárního procesu. Včetně plutokracie a oligarchie. Dnes máme např. svěrenecké fondy s jistou mírou solidarity.

V případě solidárního modelu se jedná o fondy lidu, přírodního a intelektuálního bohatství, spravované s pomocí multidimenzionálního účetnictví. Jemu jsem věnoval jednu kapitolu v knize Souhlasu netřeba. Tyto fondy musí realizovat to, co je napsané v preambuli skoro každé ústavy, totiž, že přírodní bohatství patří lidu. Totéž lze aplikovat i na intelektuální bohatství. Uvedené není proto dobrou zprávou pro zástupce neoliberalismu. Proč? Přijdou o právo na neoprávněné výnosy. Ty jim nabízí ale další výzva. Jaká?

Migrace – vnitřní a vnější

Migrační problematika je aktuální nejenom v EU, ale i v ČR. Je aktuální, protože migrační vlna radikálně mění společenské uspořádání, chování společnosti a jednotlivců, tím i myšlení.

Jestli si dobře vzpomínám, tak v roce 2015 dosáhla vnitřní migrace v ČR 160 nebo 180 milionů lidí. Vnitřní migrace například v SRN nedosahuje ani jednoho, vnitřní migrace v EU, cca 5 procent. Motorem změn jsou národnostní a náboženské komunity s vysokým sociálním kapitálem. Je proto nezbytné vést s nimi dialog. Ten mohou vést především podobné komunity nebo society usedlíků. Obnova společnosti jako taková, a Evropy a ČR specificky, musí začít obnovou a ochranou rodinných hodnot a vztahu k obci. Nehledě na trend budování megapolí, a městských států, prakticky bez hranic a suverenity uvnitř velkého území, nebo v mezinárodních vodách. Jinak nás čeká osud vyplývající z demografie války a migrace. Ten popsal v knize *Söhne und Weltmacht: Terror im Aufstieg und Fall der Nationen* (Orell und Füssli, Zürich 2003) Gunnar Heinsohn (1943). Heinsohn konsultoval vědecké kapacity, bezpečnostní služby SRN, akademii NATO v Římě, univerzitách v Haifě, Jerusalemu a Tel Avivu, a dalších, mimo jiné v otázce vzniku tzv. *Zlatého pravidla* (5. Mojžíš 30,15-19).

Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo; když ti dnes přikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit. Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete...

Proto obsahuje moje vize moderní Evropy, podobně jako bude muset obsahovat vize moderní ČLR, princip společného domu se sdíleným prostorem a ideou. Prostor a idea – které nás spojují, potřebují být redefinovány zdola, být sdíleny a bráněny. Musíme se bránit nikoli před těmi, kteří chtějí přijít, ale před těmi, kteří nechtějí sdílet, a tím ničí prostor a ideu. Jako každý pokus o něco nového, tak i tento pokus o vizi je příběhem na pokračování. Následný příklad nabízí každému z nás se zamyslet nad migrací i z jiného úhlu: *Útěk chytrých mozků*.

Je skutečností, že Rusko i ČLR strádají od útěků mozků ke konkurentům. V průměrném věku 37 let (Jižní Koreji: 41, Japonsku a SRN: 47) zůstává ČLR ještě čas mnohé zlepšit. Toho lze dosáhnout udržením lidí v zemi, nebo úspěšnou snahou je získat zpět. V této snaze hraje důležitou roli technologický pokrok.

Více než polovina světové produkce smartphonů se dnes vyrábí v ČLR. V roce 2016 se uskutečnilo v ČLR 50 x více plateb s pomocí mobilních produktů než tomu bylo v USA.

Současný technologický pokrok vyrůstá z integrování výsledku výzkumu umělé inteligence do pomůcek obyčejného člověka. Jestliže ve *Fintech* roku 2014 byla pouze jedna čínská společnost mezi 50 nejlepšími světa, to v roce 2016 to byly již 4. V letošní (2017) *Image-Net-Competition*, olympiádě v rozpoznávání obrazu bylo 50 procent všech účastníků a vítězů ve všech disciplínách z ČLR. Klišé - ČLR jako stát kopírák, patří nenávratně minulosti. Proto se nabízejí otázky: Je Silicon Vally vůbec schopný dohnat ČLR? Proč spěchali pan Zuckerberg a Co na setkání s Si v Pekingu ještě před návštěvou prezidenta Trumpa? Ptám se, protože u tzv. *Deep Learning*, tj. hlubokého učebního procesu, ve kterém se jedná o myslící schopnosti strojů, ČLR předběhla USA již v roce 2014. Vláda prezidenta Obamy se vzpamatovala z tohoto šoku až v říjnu 2016, kdy iniciovala první a doposud poslední protiofenzívu.

Si nečekal, jak to dopadne a reagoval již začátkem 2017 založením *National Laboratory for Brain-like Artificial Intelligence Technology* (NLBAIT) v 5 milionovém městě *Hefei*. Andrew Ng, jeden z šéfů vědeckých pracovníků *Baidu*, ve které jsem osobně znal jednoho z ředitelů, konstatoval: *ČLR již dnes pracuje mnohem rychleji než Silicon Valley*.

Že je to pravda potvrzuje mimo jiné společnost Apple. Ta zainvestovala do svých dvou výzkumných center na univerzitách v *Pekingu a Suzhou* 500 milionů USD.

Rozhodnutí investovat v zemi, která je potenciálně hlavním nepřítelem USA v představitelném vojenském konfliktu, indikuje minimální šanci americké mladé generace, úspěšně soutěžit s ČLR. O předechnání nemůže být dnes řeči. Nehledě na snahu prezidenta Trumpa změnit migrační politiku.

Ve sféře uvedených technologií, zvaných *killer technologies*, hraje klíčovou roli počet lidí v tzv. inovačním věku (25 – 30 let). USA jich mají 22 milionů, ČLR 130 milionů.

Zohledním-li skutečnost podpořenou výrokem šéfa personálního oddělení Googles, pana *Bocka*, konstatujícího, že lidé v inovačním věku mají 300 x větší hodnotu, než mají standartní inženýři, je jasné kam míří a kde se zdržují chytré mozky. Připomínám současně, že ze všech migrantů z tzv. třetího světa v Evropě, pouze každý sedmý má šanci na uplatnění na pracovním trhu jako takovém.

Připomínám maličkost: Udržet světové prvenství v inovacích mohou pouze státy schopné mít následníky ze své země. Příkladem nechť slouží společnosti Nikon a Canon. ČLR je již

nezpochybnitelným lídrem v sektoru dronů (DJI ze Šenčenu a Yuneec z Jinxi). Fanoušci komputerů si mohou poznamenat a uvědomit, co bude znamenat dokončení výstavby prvního *Exascale computeru* v tomto roce (2017). Tento komputer, který bude schopen provést 10 na 18 operací za vteřinu, tj. 1 s 18 nulami, se staví z výlučně v ČLR vyrobených částí.

Pro doplnění nepříjemné perspektivy pro Evropu cituji z *Fortune Global 500*: *Od začátku roku drží čínské společnosti 115 pozicí oproti 9 před 20 roky, v roce 1997. 2, 3 a 4 místo drží Singapur (z nuly na 3), Taiwan (z jedné na 6), Japonsko upadlo silně dolů, přičemž se drží Jižní Korea. SRN (Německo) si pohoršilo pozici: dříve mělo 47 společností v této lize, dnes má 29.* Jak je vidět, čínský vlak ujíždí Evropě s těžko představitelnou rychlostí. Ve východní Asii tento inovační vlak předešel Japonsko a předhání Jižní Koreu.

Bliží se den, kdy bude ČLR nenávratně na určitá desetiletí dominovat nejenom v uvedených branžích. Nevylučuji, že společně s Indií.

To potvrzuje i tzv. patentový parametr, jako ho nazývám: *100 miliardový USD vnitřní produkt*. Zatím vede Jižní Korea. Nevím, čeho tam chtěl dosáhnout *předseda Senátu ČR Štěch* se svým doprovodem během své poslední cesty s mezipřistáním v Mongolsku. Ve využívání robotů vede totiž Jižní Korea, daleko před ČR. Pravděpodobně ale, jenom do roku 2019. V tomto roce se má totiž prodat v ČLR 40 procent světové výroby robotů. Kolik v Indii, nevím. V tomto hospodářském sektoru vyhraje demografie: 130 milionů Číňanů v inovačním věku stojí před 12 miliony Japonců a ještě méně Korejců. Německo (SRN) se svými 5 miliony v inovačním věku pomalu a jistě ztrácí své pozice, i díky podvodům v automobilovém průmyslu a rozhodnutí vlády ČLR realizovat od roku 2019 prodej elektrických automobilů ve výši minimálně 10 procent celkového prodeje aut.

Chci věřit, že si čeští inovátoři dobře nastudovali východoasijské bateriové technologie a investice na Moravě se neutopí v hornické dolině. Společnost *Elon Muska, Tesla* v Nevadě, existuje jenom díky japonským patentům společnosti *Panasonic*. Musk dnes hlásí enormní finanční ztráty, budí podezření z možnosti dálkově ovládat Tesla auta a dovedu si představit, že ohlásí bankrot.

Poučení nabízí ČLR migrační problematika Evropy. Vylučuji s velkou pravděpodobností možnost, že roboti a umělá inteligence nahradí demografický deficit evropských států. Zcela vylučuji, že starší a seniorskou generaci mého věku budou financovat na spekulaci orientovaní investiční bankéři, oligarchové, plutokracie a mladí politici. Nenechme se proto klamat žádnou statistikou a v ní obsaženými čísly. I když tyto dokazují, že v období mezi 2014 a 2015 zvýšilo Japonsko přijetí azylantů o 145 procent. Přesto je Japonsko, podobně jako Jižní Korea napadáno *Amnesty International*, že nikoho nepřijímají. Jak je to možné? Odpověď je jasná: Japonsko zvýšilo počet migrantů z 11 na 27. Německo se svým minimálně 40 000 x větším počtem migrantů se tak jeví jako spasitel lidí z daleka. Samotná velká ČLR přijala v roce 2015 do své 1,388 miliardy obyvatel pouhých 583 uznaných uprchlíků. Kritice lidskoprávních organizací Asiaté nerozumí. Nehledě na vysokou matematickou gramotnost a to, co samotná čísla sdělují. Ptám se: Proč nerozumí kritice (když minimální počet dětí na jednu ženu, 0,8 v Singapuru, 1,6 v ČLR nutí předpokládat a očekávat deficit, tj. poptávku po přibližně 280 milionech přistěhovaných), jestliže mají být problém přestátnutí společnosti a s ním spojená rizika vyloučeny? Ohromný úkol totiž stojí nejenom před Si a jeho vládou.

Migrace, transformace politického, hospodářského a finančního řádu světa, samozřejmě i realizace vize Si, to vše je neoddělitelně spojeno s nepřímo ohlášenou reformou vzdělání. Uvádím tři příklady.

Ta se již realizuje několik let. Externě to potvrzuje například vlastní hodnotící agentura a systém citací. Interně, například nové studijní obory a nedávno otevřená nová škola v Šanghaji. Pro zájemce uvádím jednu z referencí v angličtině. http://usa.chinadaily.com.cn/life/2017-10/18/content_33398391.htm Co se týče nutnosti odstoupení od Bolognského vzdělávacího systému, uvádím z časových důvodů pouze tři příklady, které mají přímý vztah k projevu Si na sjezdu a Putinovým projevům poslední doby.

První příklad referuje na systém výuky v tzv. *Evropské škole*. Ta byla založena EK v říjnu 1953 v Luxemburgu. Dnes existuje 13 škol, v 6 státech EU. Evropská škola vzdělává primárně děti úředníků EK a děti tzv. *temporary agent*. Tj. většinově odborně zaměřených spolupracovníků (již jsem byl sám na začátku devadesátých let). Dovoluje přijmout děti ředitelů mezinárodních společností nacházejících se v místě školy a z důvodu demokracie, také několik dětí z města hostitelské země, kde se nachází škola. To proto, že škola nezná internátní ubytování. Bakalářská úroveň vzdělání končí maturitou, uznávanou bez nostrifikace prakticky ve všech důležitých státech světa. ČR se rozhodla zničit prověřený systém vzdělání a nahradit ho vlastní nikdy nekončící neorganickou reformou. Výsledek tohoto polistopadového rozhodnutí nebudu komentovat, vidí ho všichni, kteří mají otevřené oči. Rád ale odpovím na otázky spojené se systémem výuky uvedené nomenklaturní školy.

Druhý příklad se týká americké *Stanford University*, matky Silicon Valley. Ta se rozhodla vyučovat Estetiku. Je to předmět nejenom o kráse a vznešenosti v umění, ale i o *eleganci matematických rovnic a podobných úkolů spojených s matematikou*, tj. matkou všech matematických věd. Mimochodem, estetika byla moje disertační téma. Na *Stanford University* byl v minulém trimestru kurs věnován *Nietzscheho Zarathustra*. Kurs, který vedl německý profesor *Hans Ulrich Gumbrecht*, (1948) navštěvovali studenti, doktorandi a profesori. Proč se zmiňuji o estetice a kursu? Kurs přesvědčivě dokázal: 1) *Existenci inteligenční hranice mezi mladou generací vyrůstající s IT technologiemi a zbytkem university*. 2) *Mladí studenti identifikují filozofické problémy rychleji v porovnání s rychlostí identifikace doktorandy a profesory*. 3) *Během procesu programování (writing code) je každý matematický krok rychlejší než možnost si ho plně uvědomit*. Zjednodušeně formulováno: jedná se o tzv. *slepý matematický krok*.

Význam tohoto poznání, které by mělo být vlastní všem úspěšným studentům estetiky v mnou uvedeném pojetí, dovoluje hodnotit filozofii jako práci na fragmentu tvořivého procesu (faktů, pravdy), který je kvůli své komplexitě uzavřen normální lidské inteligencí. Není proto ani možné zpětně popsat, tím i dokázat, že problémová řešení, nebo pokrok při vývoji umělé inteligence byli někým před-plánovány, včetně programátorů.

Z uvedeného vyplývá potvrzení staré pravdy o *biologické zpětné vazbě*: Rozhodující pro úspěch je to, co *Heidegger nazval Gelassenheit*. Je to připravenost, ochota a schopnost přijmout jakýkoliv příští krok v rámci určitého procesu myšlení beze snahy dávat tomu kroku nějaký specifický směr. Proto konvergence mezi lidskou a umělou inteligencí není ani tak

důležitá, jako je otázka, zatím bez odpovědi: Jak se nechá nebo může umělá inteligence vyvíjet jiným směrem ve vztahu k lidské inteligenci, která je jejím jediným modelem? Politici a rozdělovatelé peněz daňových poplatníků by se měli opravdu snažit hledat alespoň částečnou odpověď na uvedenou otázku, než pustí do vzduchu miliardy peněz.

Třetí příklad, který spojuje výzvy migrace, vzdělání, a umělé inteligence uvádím, protože dovoluje českým a evropským politikům, profesorům a podnikatelům si odhadnout šance a reálné možnosti pro spolupráci s ČLR v uvedených sektorech. Předjímám svým hodnocením: Reálné šance jsou minimální. Při prolongaci současného konání a myšlení, prakticky žádné. Proč? Následující fakta, která v žádném případě nejsou pravdou, mluví za sebe.

Mezi 1 tisícem desetiletých žáků účastnících se soutěže *Trends in International Mathematics and Science Study* (Timss) dosáhli v roce 2015 žáci z Hongkongu 450 a žáci ze Singapuru 500 (z tisíce žáků) nejvyšší matematické úrovně. Japonci dosahují v průměru celé východní Asie 320, a jsou na konci tabulky. Jak dlouhá by musela být tabulka, aby v ní figurovali čeští žáci, iritování nekonečnou diskuzí o tom, zda patří matematika do základního vzdělání, maturity, nebo ne. Připomínám ČR, protože ani Francie není na tom dobře. Pouhých 20 žáků z tisíce dosahují uvedené úrovně. V Německu je situace o málo lepší: 53 z 1000.

Tento enormní rozdíl mezi Evropou a Asií ve spojení s extrémně malým talentovým potenciálem v Evropě mi dovoluje při posuzování vzdělávacího faktoru odvodit migrační pravidla. Státy, Singapur, Japonsko, Jižní Korea a Japonsko integrují již dnes 4,15 milionů Číňanů. Anglosaské státy (Austrálie, Nový Zéland, Kanada, Velká Británie a USA) následují s 3,3 miliony. V Evropě vede Německo s 100 000. Z uvedených čísel vyplývá: *Rasismus nepreferuje své?? Rozhodující jsou kompetence. Kdo potřebuje být na špičce, konkurence schopným, nemůže rozhodovat podle barvy kůže, formy očí, nebo náboženství.* Tímto konstatováním jsem se dostal k dalšímu, dnes poslednímu citlivému tématu.

Svoboda tisku, médií a názoru

Protiklad obsažený v námi vytvořeném rozdvojeném světě ovlivňuje nejenom nás a náš vývoj, ale i vývoj Číňanů a ČLR. Rozdvojený svět v pojetí amerického konservativního sociologa Roberta Nisbeta (1913-1996) dosáhl takové úrovně a otevřenosti ke všemu cizímu, že můžeme vnímat a identifikovat životně důležité paradoxy a rizika jinak, než tomu bylo dříve. Přesto si jen málokdo uvědomuje, že otevřenost ke všemu cizímu, která obsahuje vynucovanou absolutní tolerantnost, vede, když ne okamžitě, tak postupně ke krachu systému. Dostojevský ve *Zločinu a trest* napsal: *Vznešenost duše se částečně pozná i tím, nakolik a před čím je schopna respektu a hluboké úcty... vše závisí na tom, v jakém prostředí a situaci se člověk nachází. Vše závisí na prostředí, člověk sám není nic.* Nabízejí se tak otázky: Jaký vztah je možné mít k anomálním zprávám, pokud nám je zakázáno pohrdání už jen kvůli tomu, že nejsou podepsané? Jak postupovat, jestliže zkušenost, a to nejen Dostojevského, ukazuje, že všelijaký evropský básník, myslitel, filantrop, kromě země své, z celého světa, je nejvíce a nejupřímněji pochopen a přijat vždy v Rusku, dnes potažmo i v ČLR? O evropských zemích, nebo o USA toto říci není možné. ČLR je opatrnější, především díky jazyku, obavy ztratit tvář a společenským hodnotám.

Globalizační proces podporující korupci, způsobil ČLR nenahraditelné škody, především již zmíněné milenárium generací. Z vlastní zkušenosti vyvozují jednu z největších výzev pro média. Jak se k takové výzvě postavit, jestliže chápání dobra a zla pocházejí z toho, že dobro a zlo žili neustále spolu jeden vedle druhého? Parafrázování *Mephistophela* z díla *Johanna Wolfganga Goethe* mi umožňuje formulovat: Já jsem částí té části celku, která chce dobro, a páchá zlo. Na toto téma uvedu poslední příklad referátu z Německa.

Mediální škola v Hamburku a *Lipská univerzita* vytvořily na objednávku fondu *Otty Brennera* dokument (200 stránek) vyhodnocující chování německých masových médií v letech 2015-2016, doby masového příchodu nelegálních migrantů. V podstatě hodnocení sděluje, že: 1) Žurnalisté zapomněli na objektivitu, nahradili ji, údajně v důsledku chyby, propagandou takzvané kultury vítání a cítili *právo vychovávat* lidi. 2) Z 35 000 dokumentů pouhých 6 % (!) obsahovalo spolehlivé informace či reportáže. Pouze v 1 článku ze 100 byl publikován názor nezávislých autorů. Současně bylo dokázáno, že 43 % takzvaných hrdinů má vztah k vládě či politikům. 3) Oficiální představitelé *Deutsche Welle* (DW) tvrdí, že pracovníci nepracovali tak, jak se má, jak mohli, a neodhalili a neosvětlovali situaci z různých úhlů. DW konstatuje, že žurnalisty a články o běžencích silně kritizuje vědecký institut, proto by kritiku měli brát vážně. Já dodávám: Masová média mají (doposud) štěstí.

O čem hovoří příklad a podobné příklady ze současného mediálního prostředí? Francouzský prezident útočí, americký prezident se brání. Jeden i druhý považují za nutné apelovat ne na obsah materiálu, ale na chápání pravdivosti (fakeovosti). Německá masová média a žurnalisté pracují tak, jak politické elity země požadují. Vystupují jako disciplinovaní státní činitelé. Píší to, co jim je přikázáno stejně tak, jako psali před 50 lety za časů *Rudi Dutche*, či *TASS* v červnu 194, a současně kritizují ČLR. Tím dokazují pokrytectví. Svě a společnosti.

Neuvědomují si, že jednostranné reportáže, nepravdivost a lež vytvářejí ve společnosti nebezpečné vakuum. Přesto poučují cizí, o nichž ví málo, nebo téměř nic. Ve vakuu se svoboda média transformuje do homeopatického rozměru. Vzniká další problém pro media. Ten představuje skutečnost, že jestliže oficiální média publikují vysvětlující informaci, tak to v mnoha případech není výsledkem hledání pravdy, ale produktem politického příkazu či objednávky. Je proto nutné nám všem pochopit, že skutečná pravda, která se přibližuje k té všeobecné, není pravděpodobná. Pravda je vždy nebezpečná držitelům moci a moci samé.

Proto, kdo se rozhodl hledat pravdu, musí mít zdravého a rychlého koně. Tak nějak to říkají Číňané. Bezprostřední vztah sedícího na koni, ta konkrétní závislost, to je ta minuta štěstí, hněvu a činů, při nichž zapomínáme. Když zapomínáme, jako bychom platili cenu za prostotu. Paradox tak odhaluje slabost, v mnoha případech jinak úspěšného bipolárního myšlení. Paradox obsahuje otázku, kterou před nás staví sama naše existence. Napovídá, že nemá smysl pokoušet se prolomit paradox novou definicí vědomí, nebo čímkoli jiným, čeho je náš intelekt schopen, jelikož principiální otázka existence zůstává. Dostojevský nabízí řešení protikladu spojeného se svobodou tisku, médií a názoru: *Všechno pochop a všechno odpusť... To proto, aby neumírala veliká mysl. Staňte se sluncem a všichni vás uvidí. Je*

podivuhodné, co může udělat jeden paprsek slunce s duší člověka. Já doplňuji: Souhlasu netřeba. Vítejme ve třetí éře ČLR.

Nekompletní hodnocení 19. Sjezdu KS ČLR, které jsem dnes nabídl, mi přesto dovoluje konstatovat, že ČLR vstoupila do třetí éry novodobé historie.

Po éře Mao, éře Denga, se ČLR nachází v éře Si. V kontextu uvedeného proto hodnotím také výroky Si na adresu prezidenta Trumpa a jeho *America first*. Hodnotím referenci pozitivní role ČLR v *global governance*, a v neposlední řadě i úkol, který při jeho splnění dovolí ČLR zaujmout k roku 2035 místo globálního technologického vůdce, k roku 2049 dosáhnout statusu prosperující společnosti. Oba cíle obsahují mimo uvedené i realizaci tří projektů: *Jedna stezka, jeden pás*, projekt *regionální konektivity* (Myanmar, Malajsie, Pákistán, Džibuti) a *konsolidaci pozice ČLR v Asii*. V nejdůležitějším regionu světa v 21. Století.

Konsolidace pozice ČLR představuje unikátní výzvu pro řízení vztahů a vzájemných závislostí. Výsledkem, který si mohu představit, bude *Sino-centrický světový řád*. Bude se opírat o zcela odlišnou činnost a filozofii AIIB (Asian Infrastructure Investment Bank), RCTP (Regional Comprehensive Trade Partnership) a dalších institucí, částečně spojených nebo spoluzaložených s Ruskem. Sem patří i první mediální *Rusko-čínská TV stanice, Katjuša*.

Sino-centrický světový řád si bude moci dovolit dát občas slovo i takovým, kterým se stane Velká Británie a případně další státy, které si budou moci dovolit luxus vedení dialogu, ne poučování ČLR.

Nešťastně ČLR iniciované projekty, jako například *Hambantota port* na *Sri Lance*, využije ČLR nejenom k poučení z chyb podle přísloví - *Neuznáš-li svou chybu, děláš další chybu*, ale i k repetici obsahu národní suverenity, sdílení a národního zájmu. Očekávám, že ČLR nebude dělat kompromisy v této oblasti. To je špatná zpráva pro EU. Proč?

Si působil na mně ve svém referátu imperiálně a přímočaře. Neváhal a dělal dojem, že přišel čas ČLR, schopné se omladit a dodat slíbené. Putin koná podobně. Pokud budou oba živí a dělat dojem, že jsou zdraví, o následnících lze pouze spekulovat. Tillerson působí na mně nejistě, především co se týče řízení dynamických změn ve světě. Prezident Trump působí zmateně, je v nezáviděníhodné situaci a nikdo neví, ukončí li prezidentské období. Poměrně výstižně popisuje konání dua Tillerson – Trump, americký diplomat *Richard Haass: Leaving from behind*. Zdůrazňuji: *Ne leading*. Za to v ČLR se traduje, že kdo chce vést lidi, musí jít za nimi. A že každý úspěšný scénář se píše klidnou a silnou rukou. Kdo ji má dnes, víme. Odkud je inkoust, víme také. Co znamenají symboly v Asii, mnozí nevědí. Proto o jednom důležitém symbolu na závěr.

Jedním z hlavních symbolů týkajících se směru politiky je společná návštěva členů trvalého výboru KS nějakého kulturního programu. Ve 2012 to byl návštěva výstavy nazvané *Sen o znovuzrození*. Tenkrát Si prvně oznámil koncepci *Sen o znovuzrození čínského národa*. Před týdnem, 1. Listopadu navštívili členové trvalého výboru politbyra KS místo provedení 1. Sjezdu KS Číny. Tenkrát, koncem června 1921, se přibližně 50 členů KS setkalo v *Šanghaji*. Kvůli pronásledování místní policií se přemístili pomocí lodě na blízké jezero *Nanhu*, blízko *Ťia-sing* v provincii *Če-ťiang*. Kopie lodi, která se nazývá *červená*, je

v místním muzeu. Před týdnem vyzval Si na tomto historickém místě členy KS ČLR oživit duch *Červené lodě*. Z toho pro mne vyplývá hlavní úkol druhé pětiletky Si: *Vrátit KS ČLR autoritu a místo v progresivním myšlení čínského lidu, aby tak KS mohla právem udržet za sebou vůdčí roli v procesu realizace Snu o znovuzrození čínského národa*. Děkuji za pozornost, a Váš čas. Up dated original version of 31.10. on 05.11.2017 JC